



# **De terugkeer van mevrouw Savage (The Savage dilemma)**

**Een vervolg op "Dwaasheid heeft haar eigen recht"**

Toneelspel in drie bedrijven

door

**JOHN PATRICK**

vertaling

**Otto Plat**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TERUGKEER VAN MEVROUW SAVAGE – THE SAVAGE DILEMMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN PATRICK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © by John Patrick**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

#### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

#### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten  
van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

### **DE GASTEN**

FAIRY MAY  
HANNIBAL  
FLORENCE  
MEVROUW PADDY  
MEVROUW SAVAGE

### **DE STAF**

CHRISTINE (CHRIS)  
DOKTER EMMETT

### **DE INDRINGERS**

ALOYSIUS (AL)  
EVANGELINE (JEANNIE)  
EEN POLITIE-AGENT

## **DECOR:**

De zitkamer van Het Klooster

Tijd van handeling: heden

1e bedrijf 1e tafereel: op een lentedag

2e tafereel: enkele dagen later

2e bedrijf 1e tafereel: enkele minuten later

2e tafereel: een paar later

3e bedrijf 1e tafereel: twee uur later

2e tafereel: twee dagen later

## EERSTE BEDRIJF

### 1e tafereel

Het toneel stelt voor de zitkamer van Het Klooster, ergens in Massachusetts. Het is een grote kamer, gebouwd in een tijd, dat ruimte nog geen kostenfactor was en goede smaak belangrijk. Links derde plan een deur, die naar buiten voert; rechts derde plan dubbele deuren, overwelfd door een boog, die naar de hal leiden. Van de deur links tot de haldeuren strekt zich een praktikabel uit, waardoor de kamer zelf een trede lager ligt. Midden fond een grote erker met uitzicht op een tuin; onder de ramen een zitbank in de vorm van de uitbouw. Voor de vensters is over de volle lengte en breedte gestileerd ijzeren traliewerk aangebracht. De erker kan door gordijnen van de kamer worden afgesloten. Linksvoor een tafel met enige stoelen, rechtsvoor een sofa met afhangende stroken. Tegen de zijwand links een bureau en een spiegel, aan de zijwand rechts een grote boekenkast; op het bureau een telefoon. N.B. Links en rechts gerekend vanuit de zaal.

Als het doek opgaat, zit Florence, een zachte vrouw met een lief gezicht, op de sofa te breien. Mevrouw Paddy, een plomp, zeer agressief vrouwtje, dat een met verf besmeurde kiel draagt, staat in het midden op de praktikabel achter een schildersezal met een penseel in de hand. Zij staart naar het canvas en af en toe maakt zij met haar penseel een snelle beweging naar het doek, alsof zij een tik uitdeelt. Hannibal, een gezette man met blozende wangen, zit op de sofa zijn viool te stemmen. Fairy May, ongeveer negentien jaar oud, zit aan de tafel te schrijven. Zij heeft een bleke gelaatskleur, is tamelijk klein van stuk en gedraagt zich vrij naïef. Zij beweegt zich voort als een blad op de wind.

FLORENCE (*kijkt na een korte pauze naar de grond bij de boekenkast*):

John Thomas, als je klaar bent met dat kleurboek, laat dan je krijtjes niet op de vloer slingeren. (*luistert*) O ... Goed. Ik dacht, dat je er al mee klaar was. Niet snauwen tegen je mammië! (*zucht moederlijk en wendt zich tot de anderen*) Als ik het nog eens over moest doen, zou ik er niet meer aan beginnen, denk ik. (*gaat verder met breien*)

FAIRY (*kijkt op van haar werk*): Schrijf je "sensueel" met een "s" of met een "z" in het midden?

FLORENCE: O, Fairy May, als je schrijfster wilt worden, moet je eerst goed leren spellen.

FAIRY: "Sensationeel" schrijf je met een "s".

FLORENCE: "Sensueel" en "sensationeel" zijn twee totaal verschillende dingen. (*denkt even na*) Hoewel ... misschien ook niet. (*tot Hannibal*) Hannibal, hoe schrijf jij "sensueel"?

HANNIBAL: Ik wens niet mee te werken aan het bederven van een minderjarige. Daar heb je woordenboeken voor.

FLORENCE: Ik geloof, dat je het met een "s" schrijft.

FAIRY: Het staat grappig. Ik had "voluptueus" willen gebruiken, maar dat kan ik helemaal niet schrijven. (*haalt haar schouders op*) Nou, goed, "sensueel" met een "s".

HANNIBAL: Het merkwaardige van de boeken van Fairy May is, dat ze allemaal op dezelfde manier beginnen. (*citeert*) "Hij reet haar de kleren van het lichaam."

FAIRY: Ik beschrijf het leven, zoals ik het zie. (*bijt op haar potlood en concentreert zich weer op haar werk*) Schrijf je "verleiden" met "e-i" of met een "ij"?

HANNIBAL: Dat is het heerlijke van muziek ... Dat je niets met een alfabet te maken hebt. Of met sensualiteit.

FAIRY: Mijn probleem is niet de spelling. Mijn probleem is, dat niemand me begrijpt. Of liever, dat niemand mijn boeken begrijpt. (*gaat verder met schrijven*) Wie heeft er dan ook ooit een spelling uitgevonden?

HANNIBAL: De spelling is uitgedacht door een vrouw. Daarom is ze zo inconsequent.

FAIRY: Dat bewijst weer eens, hoe weinig jij weet. De vrouw is de moeder van de vindingrijkheid. Dat staat in de Bijbel, ingeval je het niet mocht weten. Of in Readers Digest. (*staat op en zucht*) Zo, dat is klaar. (*legt het boek op een enorme stapel manuscripten*)

FLORENCE: Hoeveel boeken heb je nu geschreven, Fairy May?

FAIRY: Sinds gisteren?

FLORENCE: Nee, sinds je begonnen bent.

FAIRY: Toneelstukken ook meegerekend?

FLORENCE: Alles bij elkaar.

FAIRY: En kookboeken?

FLORENCE: Alles.

FAIRY: Driehonderd. Maar ik ben pas een jaar bezig.

HANNIBAL: "Hij reet haar de kleren van het lichaam." Aardig begin voor een kookboek!

FAIRY: Je bent vandaag niet aardig voor me, Hannibal.

HANNIBAL: Het spijt me, Fairy May. Weet je, mijn concert gisteravond was een fiasco. De kranten hebben mijn Beethoven gekraakt.

FAIRY: Ach, de critici ... Wat weten ze er van?

FLORENCE: Je mag niet verwachten, Hannibal, dat je beroemd wordt voor je dood. Dat is algemeen bekend.

FAIRY: Maar wij voelen er weinig voor om dood te gaan, alleen om de critici een plezier te doen, nietwaar Hannibal?

*(de deur links wordt geopend en Dokter Emmett komt binnen, die de deur zorgvuldig achter zich afsluit. Hij is een vriendelijke, hartelijke man van in de veertig. De anderen staan allen op en omringen hem)*

FLORENCE: O, dokter, ik zou u graag even willen spreken.

FAIRY: Hebt u iets voor me meegebracht, dokter? Het geeft niet wat.

HANNIBAL: Kunt u geen woordenboek voor haar meebrengen?

DOKTER: Is het geen tijd voor jullie om in de tuin te gaan werken?  
*(loopt naar de telefoon)*

FAIRY: Er komt bij mij niets op, dokter. Ik heb het geprobeerd, maar ik heb gewoon geen groene vingers.

DOKTER: Je plant de verkeerde dingen, Fairy May. Bananen doen het niet in dit klimaat. En zeker niet, als je bananen in de grond stopt. *(in de telefoon)* Moeten ze niet in de tuin zijn? ... Ja, ik ben net binnen ... Goed.

FAIRY: Maar ik wil een bananenboom.

DOKTER: Probeer het eens met radijs. Dat lukt altijd.

FAIRY: Radijs ... Ik haat radijs!

PADDY *(richt zich fel tot de anderen)*: Ik haat uien, coltruien, kwezels, muilezels, scherven, scheepswerven, porselein, ambrozijn, roest, kinkhoest, slavernij, rijstebrij, hoogmoed, rampspoed, pakhuizen, wandluizen, bloembakken, vuilniszakken, kakkerlakken, hoge hakken, adempauze, miezemauzen plakband en draken. *(omdat niemand ook maar de minste aandacht aan haar schenkt, keert zij zich weer naar haar ezel)*

DOKTER: Waar wilde je me over spreken, Florence?

FLORENCE *(kijkt over haar schouder en fluistert)*: Ja, ziet u, mijn kleine vent is nu op een leeftijd, dat hij vragen begint te stellen. Zou u hem willen vertellen, waar hij vandaan komt? Ik vind het zo moeilijk om uit te leggen.

FAIRY *(geestdriftig)*: Ik zal het hem wel vertellen.

HANNIBAL: Jij weet het zelf niet, Fairy May.

FAIRY: Ik weet het wel. Uit de rooie kool.

DOKTER: Er is pas een boek over uitgekomen, speciaal geschreven voor kinderen. Ik zal het voor je opzoeken, Florence.

FLORENCE: Dank u, dokter. Dat is een pak van mijn hart.

DOKTER: En heb jij nog problemen, Fairy May?

FAIRY: Als ik ze had, zou ik het u niet vertellen. U hebt niet eens iets voor me meegebracht.

DOKTER: Ik heb mezelf meegebracht. Wat wil je nog meer? *(de haldeur gaat open en de nieuwe verpleegster, Chris, komt binnen. Ze*

*is jong en aantrekkelijk, heeft een warm hart en, gevoel voor humor)*

CHRIS: Problemen, problemen ... De haard is kapot, dokter.

DOKTER: Heb je de smid al gebeld?

CHRIS: Hij heeft ons op de wachtlijst gezet. Waarschijnlijk zijn we eind augustus aan de beurt.

DOKTER: Moeten we een auto met chauffeur sturen om hem af te halen?

CHRIS: Hij rijdt zelf in een Cadillac. Gelukkig hebben we de haard op het ogenblik niet echt nodig, of het moet weer kouder worden ...

FAIRY: Ik zal het wel doen. Ik geef hem gewoon een tik met de hamer.

DOKTER: Dat is uitstekend om je agressie af te reageren, Fairy May, maar het lijkt me niet de aangewezen weg om een haard te repareren. Zo ... En nu allemaal de tuin in!

CHRIS: We zijn al te laat. Dus vooruit, allemaal naar buiten. En denk er om: iedereen in zijn eigen tuintje!

FLORENCE (*loopt naar de haldeur en steekt haar hand uit*): John Thomas. kom mee. Je mag mammië helpen. (*af*)

HANNIBAL (*naar de deur*): Zijn mijn handschoenen buiten, Chris? Ik moet voorzichtig zijn met mijn handen, weet je.

CHRIS: Handschoenen, zaad, truffels en heerlijk lenteweer.

FAIRY (*bij de deur*): Kniebeschermers! Ik moet voorzichtig zijn met mijn knieën. Een van mijn zeven schoonheden. Dat zegt iedereen.

DOKTER: Neem een kussen, Fairy May. Er is niets zo elegant als tuinieren, geknield op een kussen.

FAIRY: Wat mij betreft, is het verspilling van kostbare tijd. Ik heb toch geen groene vingers. (*mevrouw Paddy schiet op Fairy May af, grijpt haar hand, geeft met haar penseel driftig een haal over Fairy May's vingers en rent de kamer uit. Fairy verrukt*) Kijk nou eens ... Ze heeft mijn vingers groen geverfd! O, ik hou van mevrouw Paddy! (*rent blij naar de deur*) Toch ga ik het nog één keer met bananen proberen. (*af*)

CHRIS: Ik wou, dat er een klein beetje hoop was voor Fairy May. Het is zo'n schat van een meisje.

DOKTER: In dit beroep mag je je niet te veel laten leiden door je gevoelens, Chris.

CHRIS: Wat doet u dan hier?

DOKTER: In ieder geval hebben we de langste tijd gehad. Het huurcontract loopt af over precies twee maanden.

CHRIS: Verdomme, verdomme, verdomme!

DOKTER: Ik heb eenvoudig de middelen niet om dit huis nog langer aan te houden.

CHRIS: Maar u kunt toch een ander huis huren en inrichten als kliniek?



DOKTER: Om een andere kliniek te beginnen, heb ik heel wat meer geld nodig dan ik bezit. Ik vrees, dat ik aan het eind van mijn Latijn ben ... en van Het Klooster.

CHRIS: Ach hemel ... Hoe moet het dan met Fairy May?

DOKTER: Die zal waarschijnlijk naar een rijksinrichting moeten. Privé-klinieken worden gewoon te kostbaar.

CHRIS: Dokter, zou ik u kunnen helpen met zeshonderd dollar en een paar postzegels? Dat is zo ongeveer mijn hele vermogen.

DOKTER: Erg lief van je, Chris, maar dat is niet voldoende.

CHRIS: O, ik probeer alleen mijn baantje te redden.

DOKTER: Ik heb op zijn minst vijftwintigduizend dollar nodig. Van jouw zeshonderd kan ik nog niet eens het keukenmeisje betalen.

CHRIS: Het keukenmeisje! O, lieve hemel, dat was ik helemaal vergeten. Er is een sollicitant.

DOKTER: Waar is ze?

CHRIS: Ze zit te wachten in de keuken.

DOKTER: Heeft ze haar naam genoemd?

CHRIS: Ja. Mevrouw Savage.

DOKTER: Savage ... Hé, dat is merkwaardig. Een paar jaar geleden hebben we een fabelachtig rijke patiënt gehad die zo heette. Haar zoons hadden haar hier laten opnemen in de hoop, dat ze op die manier van haar bezittingen vervallen zou worden verklaard. Naar mijn mening was ze enigszins excentriek, maar bepaald niet gestoord, dus ik heb haar ontslagen. Je hebt vast wel eens iets over haar gelezen ... Ethel Porter Savage.

CHRIS: Die naam heeft ze genoemd!

DOKTER: Mevrouw Ethel Porter Savage?

CHRIS: Ja.

DOKTER (*springt overeind*): Goeie God ... En jij laat haar wachten in de keuken?

CHRIS: Nou ja, dan moet u zien, wat ze aanheeft. Ze loopt er bij als een werkster!

DOKTER: Schatrijke vrouwen lopen er altijd bij als een werkster, of als een gewezen bordeelhoudster. Het is een van de rijkste vrouwen van de hele wereld.

CHRIS: Maar ze ziet er uit als een boerin!

DOKTER: Toch heeft ze meer dan geld genoeg om ons te helpen. Ze is zo rijk, dat ze enorme bedragen schenkt aan filantropische instellingen. (*neemt de handen van Chris in de zijne*) Chris, zij kan Het Klooster redden. En jij zet haar in de keuken!

CHRIS: Ik haal haar onmiddellijk. Ik zal haar hiernaartoe dragen ... op mijn rug! (*rent de kamer uit*)

DOKTER (*loopt de erker in en kijkt door het venster; roept naar buiten*): Fairy May ... kom uit die boom. Je moet werken in je tuin. Hannibal, help haar naar beneden. (*pauze*) Ik zei niet: naar beneden trekken; naar beneden helpen! (*pauze*) Fairy May, je hoeft niet aan zijn borst te blijven liggen. Je kunt best op eigen benen staan. Goed gedaan, Hannibal! (*Chris en Mevrouw Savage komen op vanuit de hal. Ethel Savage is een verrukkelijk energieke en praktische vrouw van onbestemde leeftijd. Hoewel haar figuur haar jaren verraadt, sprankelt in haar ogen een jeugdig vuur. Er speelt voortdurend een glimlach om haar mondhoeken, waardoor wij de indruk krijgen, dat zij binnenpretjes heeft, zelfs als ze boos is. Zij is gekleed in een slecht zittende werkjurk, zoals Russische boerinnen dragen en heeft een sjaal om haar hoofd gewikkeld*)

DOKTER (*steekt beide handen naar haar uit*): Mevrouw Savage! Dat is een geweldige verrassing! U ziet er fantastisch uit!

SAVAGE: Ja, ik zie er zo fantastisch uit, dat mijn eigen moeder twee keer zou moeten kijken om me te herkennen!

CHRIS: Ik heb u in de keuken laten wachten, omdat ik dacht dat u dat prettiger vond.

SAVAGE: Je hebt me in de keuken laten wachten, omdat ik er uitzie als een werkster! Nou ja, met deze spullen aan kan ik je dat ook niet kwalijk nemen. (*tot de dokter*) Wie is zij?

DOKTER: Mijn nieuwe assistente. Willie is weg. Kunt u zich haar man nog herinneren ...? Jeff? Die is genezen.

SAVAGE (*kijkt Chris onderzoekend aan*): Ze is erg aardig. Is er iets tussen jullie?

DOKTER: Ik ben bang, dat ik een slordige tien jaar te oud ben voor Chris.

SAVAGE: Onzin! Een man is pas te oud, als hij tien jaar dood is. (*tot Chris*) Ga maar. Ik wil even met de dokter praten.

CHRIS: Hebt u mij nog nodig, dokter?

DOKTER: Nee, dank je, Chris. (*Chris af*)

SAVAGE (*doet haar sjaal af en draait zich om naar de dokter*): Ik hou van raspaarden. Ze luistert maar naar één baas.

DOKTER: Ik zou haar voor geen goud willen missen. Maak u over mij geen zorgen. Maar wat hebt u allemaal gedaan sinds uw verblijf hier? Ik heb ergens gelezen, dat u in Rusland was.

SAVAGE: Daar ben ik geweest, ja. Tot ze me vroegen om op te krassen.

DOKTER: Beviel het u niet in Rusland?

SAVAGE (*loopt rond, als om haar kennismaking met de kamer te hernieuwen*): O, Rusland beviel me heel goed. Het beviel me alleen niet,

dat ze me bekogelden met stenen.

DOKTER: Ja, ik heb kort geleden iets gelezen over die relletjes daar.

SAVAGE: Met mijn bekende aantrekkingskracht voor moeilijkheden kwam ik er natuurlijk middenin. Ze smeten bakstenen naar mijn taxi.

DOKTER: Dat moet een hele ervaring geweest zijn. Wat hebt u toen gedaan?

SAVAGE: Ik heb gedaan, wat iedere normale vrouw van mijn leeftijd zou hebben gedaan. Ik ben uitgestapt en ik heb die stenen teruggegooid.

DOKTER: Maar hoe bent u ontsnapt?

SAVAGE: Terwijl ik wegrende, heb ik wat Amerikaanse dollars over mijn schouder gestrooid. Russen zijn erg spaarzaam.

DOKTER: Dus u bent net terug?

SAVAGE: Mijn stoel in het vliegtuig is waarschijnlijk nog warm.

DOKTER: Welkom thuis dan in de beschaafde wereld.

SAVAGE: Dat is maar, hoe je het bekijkt. Mijn bagage is zoek. Ze laten vliegtuigen om de wereld vliegen, ze kunnen blindvliegen, ze zijn in staat om vliegtuigen binnen te loodsen met een computer, dan mag je toch verwachten, dat ze mijn bagage kunnen vinden!

DOKTER: Dat is erg vervelend.

SAVAGE: Niet half zo vervelend als liften naar de stad.

DOKTER: Hoe dat zo?

SAVAGE: Taxistaking!

DOKTER: O ja, dat is waar ook.

SAVAGE: De beschaafde wereld, ja, ja ... Weet u, wat me overkomen is, nota bene vlak voor de Kerk van het Heilig Hart? Ik ben beroofd.

DOKTER: Nee!

SAVAGE: Ja! Ze grepen mijn tas en reden weg met een Cadillac.

DOKTER: Hebt u geen politie-agent gewaarschuwd?

SAVAGE: Die zijn nog moeilijker te vinden dan een taxi.

DOKTER: Nou, dat is geen gezellige thuiskomst. Waar logeert u?

SAVAGE: In het park.

DOKTER: Park Plaza?

SAVAGE: Het gemeentepark. Het Hilton gemeentepark.

DOKTER: Ja maar ... U kunt toch een kamer nemen in een hotel?

SAVAGE (*wijst op haar jurk*): Zo ...? Zonder bagage? Zonder geld?

DOKTER: Waarom belt u niet een van uw zoons op?

SAVAGE: We spreken niet tegen elkaar.

DOKTER: Bent u al bij uw bank geweest?

SAVAGE: Die zijn gesloten vandaag.

DOKTER: Dan ben ik blij, dat u hier gekomen bent. Wat kan ik voor u doen?

SAVAGE: Neem me alsjeblieft op. Ik wil hier blijven. Voor goed. Ik ben de wereld zat. Ik wil er àf!

DOKTER (*hartelijk*): Niets liever dan dat. U kunt zelfs uw oude kamer krijgen.

SAVAGE: Dank u, dokter. O, wat een opluchting om veilig achter de tralies te zitten. Vrede, rust ... en veiligheid, niet te vergeten. Vertel me eens ... Wie zijn er nog?

DOKTER: Nou, mevrouw Paddy, zoals u kunt zien aan haar ezel, Florence, Hannibal en natuurlijk ... Herinnert u zich Fairy May nog?

SAVAGE: Fairy May? Hoe zou ik ooit dat schattige elfje kunnen vergeten? Zal ze nog eens zo ver komen, dat ze bestand is tegen die bezeten wereld daarbuiten, dokter?

DOKTER: Als u daarmee de realiteit bedoelt ... Soms denk ik wel eens, dat ze veel beter af zou zijn, als ze bleef zoals ze nu is.

SAVAGE: U bent een goed mens, dokter. Ik hoop, dat er zich in de toekomst een gelegenheid zal voordoen om mijn waardering te laten blijken.

DOKTER: Die gelegenheid komt misschien nog wel. Maar daar zullen we het nu niet over hebben. We zullen zorgen, dat u tot rust komt en dat u het naar uw zin hebt.

SAVAGE: Waar zijn ze op het ogenblik? Al mijn goede oude vrienden. Ik heb zo vaak aan ze moeten denken.

DOKTER (*naar de haldeur*): Ze zullen het heerlijk vinden om u terug te zien.

SAVAGE: Weet u, na mijn vertrek hier ben ik op een schip gestapt en ik ben een reis om de wereld gaan maken met de gedachte: nu is er nog een wereld, waar je omheen kan varen. Maar overal waar ik kwam. heb ik zo veel vijandigheid ontmoet. Ik kan u niet vertellen, wat het voor mij betekent, weer onder vrienden te zijn.

DOKTER: Ik zal ze naar binnen sturen. Er is hier niets veranderd. De tijd is aan ons voorbijgegaan. (*door de haldeur af*)

SAVAGE (*loopt door de kamer en legt af en toe haar hand teder op een van de meubelen. Dan neemt ze een manuscript van Fairy May ter hand en leest*): "Hij reet haar de kleren van het lichaam. Zij stond voor hem, zoals God haar geschapen had, naakt, fier en zonder schaamte." (*legt het manuscript neer*) Hemeltjelijef! De tijd is toch niet helemaal ongemerkt aan Het Klooster voorbijgegaan! (*draait zich om, als mevrouw Paddy opkomt*) Mevrouw Paddy! (*mevrouw Paddy staart haar met grote ogen aan. Mevrouw Savage neemt haar handen in de hare*) Ik ben het ... mevrouw Savage. O, ik zou mezelf haten bij de gedachte, dat u veranderd zou kunnen zijn.

PADDY (*rukt haar handen los*): Ik haat zaagsel, uitvaagsel, graspollen,

toverkollen, kranten, diamanten, papegaaien, pierewaaien, idioten, hanenpoten, witte wijn, kiespijn, kalkoenen, suikermeloenen, Sauerkraut en indringers. (*stormt naar haar ezel en begint als een bezetene te schilderen*)

SAVAGE: Maar ik ben geen indringster, mevrouw Paddy. Kent u mij niet meer? (*kijkt over mevrouw Paddy's schouder naar het doek op de ezel*) Dat is een prachtig schilderij, mevrouw Paddy. De manier waarop de kleuren in elkaar overlopen ... die ... laat ik zeggen ... die gedurfde schakeringen. Prachtig! (*mevrouw Paddy zet het schilderij woedend ondersteboven. Florence en Hannibal komen samen op*)

FLORENCE: Neem me niet kwalijk, maar de dokter zei, dat er iemand was die ons wilde spreken.

SAVAGE (*naar Florence*): Florence!

FLORENCE (*wijkt achteruit*): Wie bent u?

SAVAGE: Ken je me niet meer?

FLORENCE: Moet dat dan?

SAVAGE: Ik ben Ethel Savage. Toen ik hier kwam, had ik die grote teddybeer bij me, weet je nog? Die is later zijn hoofd kwijtgeraakt.

FLORENCE: Ach, in deze tijd verliezen zo veel mensen hun hoofd...

SAVAGE: Hannibal, jij kent me toch nog wel?

HANNIBAL: Als je een beroemd violist bent, zwermen er altijd zoveel vrouwen om je heen, dat je ze niet uit elkaar kan houden. Bent u een van mijn bewonderaarsters?

SAVAGE: Nee, ik ben nooit zo goed geweest in zwermen. FLORENCE: Bent u het nieuwe keukenmeisje?

SAVAGE: Nee. En wees daar maar blij om!

HANNIBAL: Bent u actrice?

SAVAGE: Zo nu en dan.

HANNIBAL: U bent gekleed als een actrice, daarom vraag ik het.

SAVAGE: Dit heb ik geleend om Rusland uit te komen.

FLORENCE: Komt u hier wonen?

SAVAGE: Voor een poosje.

FLORENCE: Doe alsof u thuis bent. We zijn hier allemaal maar voor een poosje. (*allen kijken op, als Fairy May opkomt en een kreet slaakt*)


FAIRY: O! (*rent op Mevrouw Savage toe en kust haar op beide wangen*) Bent u het?

SAVAGE (*verrukt*): O, jij kent me nog!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**